

KRONIKA
OBCE
VLÁSENICE

Z minulosti obce

Obec Vlasenice nachází se 4 km východně od Kamenice nad Lipou. V krájích v Kamenici nad Lipou je zmínka o zámku Kameniczy a vsi Vlaseniczay v roce 1549.

V roce 1881 příslušela ves Lásenice (dnesní název Vlasenice) ve věcech politických k hejtmanství pelhřimovskému a správou soudní do Kamenice nad Lipou. Obec tehdy čítala 34 čísel a 245 obyvatel. Průměrně připadalo sedm 7 obyvatel na jeden dům.

Roku 1831 vypukla v Evropě před tím neznámá, nebezpečná nemoc „cholera čili asijská vrhavka“. Přesla Rusko, Polsko, do Uher a jiných zemí se dostala. I město Vídeň a později Praha, jakoz i jiná města a vesnice v království českém zkusila zhorbu její. Dostala se do Jihlavy, Dolní a Horní Cerekve a blížila se v celé své hrize k u zdejšímu okolí. A tu dne 13. ledna 1833 vypukla najednou ve vsi Lásenici, kdež v jednom domě ještě téhož dne dvě ženské na ni zemřely a těž spolu i v Kamenici, kdež po 4 neděle avláště na předměstí panovala, takže v několika dnech v č. 288 sedm lidí svou koristí učinila. Postižený dostal do žaludku křeče, počal vrhnouti a ze sebe vydávali tak silně, že v několika hodinách ve smrtevných bolestech skonal.

Dne 31. ledna 1845 v 7 hodin večer vypukl v staré lásenické škole ohň, který celý krov strávil a tamní učitelské vdově po zemřelém Tomáši Husákovi, co na půdě měla, znicil. (Ta škola byla v místě, kde je dnes budova bývalého hostince Malejí Bednáře). Za sou průčinou najata byla u Františka Ješely, č. 6, velká světnice k učené dílech, ponevadž nová škola, kterouž obec v roce 1844 stavěti počala, posud dostavěna nebyla. Ta nová škola byla leprove v měsíci říjnu 1845 dostavěna Jan Jaros, co učitel tamní, byl první ve škole té bytem. (To je nyní kulturní dům). Později byla postavena nynější škola.

V měsíci červnu 1885 bylo započato se stavbou kapličky uprostřed návsi a během léta byla její stavba dokončena, v říjnu Kaple

pak zavěšen nový zvonek. Dříve slával avonek na sloupu před chaloupou č. 21.

Sčítání lidu

Při sčítání lidu dne 16. února 1921 bylo napočítáno v Lázenici 225 obyvatel.

Volby do MNV

Volby do MNV v červnu 1964 neprinesly velké změny. Předsedou MNV je nadále s. Jan Zahradník, tajemníkem František Bednář. Novým členem se stal Jaroslav Peček (předseda školské a kulturní komise) a Jaroslav Marsák.

Vyasfaltování

V rámci MNV byl zakoupen štěrk na silnici přes celou obec, silnice přes obec která má být v tomto roce vyasfaltována. Je to jediná možnost, jak zabránit neustálému odplarování povrchu silnice při každém větším dešti. Na podzim roku 1964 byla upravena silnice ve vesnici na asfaltovou.

Úprava bývalého hostince

Z bývalého hostince v č. 27 (kdysi školní budova) vybudovali družstevníci nový sál s parketovou podlahou a s upravenou bytovou jednotkou. Náklad byl kladen na kulturního fondu JZD.

Dalsí úpravy cest

Byly provedeny další úpravy cest směrem k autobusové zastávce a ke Lhotě buldozerem, aby i tyto cesty byly vyasfaltovány a obec dosáhla autobusového spojení přímo ve vesnici.

V roce 1966 provedl MNV opravu veřejného osvěolení, kde rozšířil o několik světel. Část cest k vesnici směrem k autobusové zastávce byla vyasfaltována.

MNV se v roce 1967 podařilo vyasfaltovat část cest směrem k zastávce. Pro velké náklady nebylo možno upravit cestu celou.

MNV ve Vlasenici se snaží dobudovat v roce 1968 asfaltovou silnici k zastávce „Na rovině“. Půjčil si 60 000 Kčs na její dokončení. Zatím je po celé délce silnice navenek kámen. Ve vesnici bylo dále upraveno veřejné osvělení. Obyčejná světla byla nahrazena výbojkovým osvělením.

V květnu roku 1968 měly být provedeny volby do národních výborů. Protože nastaly celkové změny ve vedení státu, byly tyto volby odsunuty na pozdější dobu.

Z minulosti školy

Jíž před rokem 1784 bylo v Lášenici započato s vyučováním nejdříve v obecní hospodě č. 19, později roku 1784 byla vystavěna první škola č. 23. Roku 1843 se již pro chabrost stavby za školu nehodila, byla proto prodána Jakubu Krejčovi a místo ní v letech 1844 - 1845 byla vystavěna jiná školní budova č. 27, která sloužila účelům školním až do 23. listopadu 1908, kdy se počalo vyučovat v nové školní budově v Lášenici, vystavěné na pozemku mezi domy č. 14 a 15.

Na škole v Lášenici od jejího záčátku působili následující první učitelé a učitelé:

Vokoun (křestní jméno neznámo) - učil v obecní hospodě a v první škole.

Roubenský (křestní jméno neznámo).

Ž. Valtinová (jméno neznámo).

Ž. Vydrí rozen (jméno neznámo).

Matej Prokeš, pozdější učitel v Hlubné.

Matej Žedník (od roku 1827, zemřel ve Vlasenici roku 1831.)

Tomas Husák (od roku 1831, zemřel ve Vlasenici roku 1844)

Tomas Husák pro svou churavost vydržoval si s povolením vysokého úřadu takované pomocníky, jež byli:

Antonín Koudelka, pozdější pomocník v Kumžaku, kde ze školní služby vystoupil a nastoupil službu u finanční stráže.

František Tomsů, pozdější řídící učitel v Kamenném.

František Petruš, pozdější správce školy v Přehořově u Lobešlavej.

Jan Jaros (od roku 1844, zemřel ve Vlasenici roku 1862).

Filip Jakub Němec (od 14. dubna 1862 do 20. srpna 1878).

Josef Znojemský nastoupil své místo 24. srpna 1878, na škole působil do 9. září 1882. Školu převzal ve vel-

mi špatném porádku. Okna, dveře, zámky
a podlaha ve velkém pokoji byly úplně
seslé, v kuchyni nebyla vůbec podlaha.
Naléhal ustaviceň na místní školní radu,
aby dala školu do porádku, ale též se do
toho nechálo, až konečně se povolila o-
prava, která stála 400,-Kč.

Antonín Vosbík nastoupil místo správce školy ve
Vlásenici dne 12. září 1882. Působil na
zdejší škole do 1. září 1898.

1. pokus o rozší-
ření
školy

V roce 1885 nařídila okresní školní rada v Pelhřimo-
ně dvojtřídní vě opatřil místnost pro druhou třídu, o níž se zdejší škola
měla rozšířit. Aby se vyhnuly výloham spojeným s přistav-
bou, žádala osada Antonka na podnět obce Lásenice na pře-
školení do Kamenice nad Lipou, čímž se mělo rozšíření zdej-
ší školy o druhou třídu překazit. Na žádost osady Anton-
ky bylo v listopadu 1885 nařízeno místní ohledání t. j. mě-
ření a popis cesty a Kamenice od školy na Antonku a z An-
tonky ke škole v Lásenici. Měření cesty bylo provedeno 18. listo-
padu 1885 pod dozorem okresního hejtmanem komisařem p. Leopoldem
a vzdálenost a Kamenice do středu Antonky po silnici shledá-
na o 280,-m delší než vzdálenost ze středu Antonky po vozové
cestě do Lásenice ke škole. O tomto měření byl sepisán protokol
ve škole v Lásenici za přítomnosti všech interesaň, t. j. míst-
ní školní rady v Lásenici a v Kamenici nad Lipou, pak obecní vý-
bor v Lásenici a v Kamenici nad Lipou. Námilek s jedné ani s druhé
strany nebylo.

Vynesením zemské školní rady ze dne 28.1.1886 bylo povoleno rozšíření jednotřídní školu v Lášenici o druhou třídu a okresní školní radou nařízeno, aby místní školní rada do čtyř neděl předložila plánek k schválení. Prolože o žádosti Antonky dosud rozhodnuto nebylo, řídala místní školní rada, aby tak učiniti mohla až po rozhodnutí o žádosti Antonky, jelikož v případě přeskolení by potřeba druhé třídy odpadla.

Žádost osady Antonky za přeskolení do Kamenice nad Lipou podaná v roce 1885 byla vyřízena 28. prosince 1888 v tom smyslu, že nedostavení se podavateli ke komisionelnímu řízení muselo se vrátit na ustoupení od této žádosti.

I kamenická místní školní rada jakoz i obecní rastupitelstvo opětovanou žádost antonských zeměl. ře si nepřejí, aby Antonka se do Kamenice nad Lipou přeskolila.

Zemská školní rada vynesením ze dne 14. března 1892 povolila, aby osada Antonka vyskolena byla ze školní obce Lášenice a aby přidělena byla do školní obce Kamenice nad Lipou. Povolení to uvedeno ve skutek leprose počátkem příštího školního roku, takže dítěk z Antonky do zdejší školy chodily do konce školního roku 1891-2. Jednání v průtahu vyskolení Antonky trvalo od roku 1885, sedy sedm let. Průměrný počet dítěk z Antonky za posledních pět let byl 50.

Školní rok 1890/91 začal dne 15. září 1890 se 119 dětmi. Starosta města a v letech bylo přiděleno do I. oddělení 18, do II. oddělení 49 a do III. oddělení 52.

Pravidelné vyučování počalo pouze v I. oddělení, neboť děti z II. a III. oddělení zpočátku školu málo navštěvovaly. Teprve v druhé polovině října se začalo vyučovat pravidelně dle osnovy ve všech odděleních.

V prosinci škol. roku 1890/91 vypukly jednostranné případné spalniček mezi školními dětmi a o ránočich se tak rozmohly, že školní vyučování bylo zastaveno. Tento nemoci byly posázány skoro všechny děti ve školní obci a nemoci té podlehlo dva-

1890/91

náč dítek, mezi nimiž i dítka zdejšího učitele Boženka Voská.

Josef Poledna

Josef Poledna ustanoven byl definitioním učitelem a správcem zdejší školy 30. srpna 1898.

2. pokus o zřízení-

Okresní školní rada vybídla přípisem z 12. dubna 1901 ní dvojtřídní místní školní radu, aby se postarala o druhou třídu při zdejší škole. K vybídnutí komužto sesla se místní školní rada na schůzi, v které se usnesla, aby nejprve byla škola znalcem prohlédnuta, adali by o jedno poschodi vyvýšena být mohla. Dodačkem protokolu bylo, že tři členové místní školní rady ve Lhotě si přejí vystavěti jednotřídní školu ve Lhotě. Proti tomu se ohradili dva členové místní školní rady z Lásenice a k nim se připojil zdejší správce školy. Protokol byl pak zaslán okresní školní radě.

Za příčinou onemocnění správce školy Josefa Poledny byl ustanoven jeho nástupcem Jan Svoboda, učitel v Rodinově, který ade působil od 12. března do 31. července 1902.

Žádost o zřízení-

Jelikož občané příkolené obce Lhoty žádali, aby v jejich obci byla zřízena zimní expozitura, vypravila se komise expozitura ve okresní školní rady dne 3. října k měření vzdálenosti obce Lhoty od Lásenice. Po měření vzdálenosti byla prohlédnuta škola, jakým způsobem by se mohla přistavěti druhá třída. V komisi přítomný vrchní inženýr Schwarzer a Jindřichová Hradec soudnal, že by se mohla škola o poschodi přistavěti. Vynesením zemské školní rady z 29. července 1902 nebylo vyhověno žádosti Václava Dohnala a soudruhu za zřízení zimní expozitura školy lásenické ve Lhotě.

Místní školní rada vybídnuta byla okresní školní radou v Pelhřimově, aby podala žádost za povolení druhé třídy v Lášenici. 3. pokus o žádost řídil Členové místní školní rady ze Lhoty však si rozšíření školy v Lášenici nepřáli a obecní představenstvo obce Lhoty podalo žádost za zřízení celoroční expositury ve Lhotě. Zemská školní rada vynesením z 18. července 1903 žádostě této opět nevyhověla z důvodu, že není zákonných podmínek ani pro zřízení zimní expositury, k tomu méně pak pro zřízení expositury celoroční.

Správci školy Josefa Bolednovi byla povolena zdravotní dovolená od 1. prosince 1903 do 31. ledna 1904. Na tento dobu byl ustanoven a smrt Josef na výpomoc Josef Navrátil, zatímni učitel ve Velké Chyšce. Od 1. února nastoupil Josef Boledna, ale žádost mu byla povolena opět dovolená až do konce školního roku. Na jeho místo za zatímního správce školy byl povolán Jan Holub, učitel 1. tř. v Hojkově. Dne 17. června zemřel správce školy Josef Boledna ve věku 41 let a byl pochován za velké účasti obecnstva na „Bradle“ v Kamenici nad Lipou.

Vynesením zemské školní rady byla 3. března 1904 povolená celoroční expositura ve Lhotě od počátku školního roku 1904-5 pro všechny dílny školov povinné této obce. Tato expositura byla otevřena dnem 15. září 1904 v domě p. Antonína Malého, rolníka ve Lhotě, č. 2, za roční nájemné 100 Kčs.

Na začátku školního roku 1903-4 navštěvovalo školu v Lášenici 88 žáků, v školním roce 1904-5 již jen 49 žáků a školní exposituru ve Lhotě 27 žáků.

Dne 26. dubna 1905 bylo započato se stavbou školní budovy ve Lhotě. Její stavba byla zadána p. Karlu Houserovi, mistru sednickému v Brabci u Nového Elinku. Dne 14. září 1905 byla tato budova školní komisi okresní školní rady za vhodnou uznána.

O prázdninách roku 1904 byl v Lášenici ustanoven zatím řídicím učitelem Bohumír Kučera, definitivní učitel 1. tř. v Moravči.

Po odchodu Bohumíra Kučery nastoupil 1. března 1905 mís-

3. pokus o žádost

školy

Onemocnění

a smrt Josef

Boledny

Zvolení expo-

zury ve Lhot-

ce

suru

ve Lhotě

Io řídícího učitele Josef Vržák, definicioní učitel 1. třídy ve Velkých Osečhovicích.

Stavba nové školy v Lášce-

Dne 10. dubna 1906 byl vyhledán členy okresní školní rady a místní školní rady pozemek mezi domy č. 14 a 15 v Lášnici pro stavbu nové školy v Lášnici. Toto staveniště bylo schváleno okresní školní radou v Kamenici nad Lipou dne 1. května 1906. Místní školní rada byla vybídnuta, aby přistoupila k vykonání přípravných prací, kterých je třeba, aby se mohlo začít se stavbou nové školy a také aby předložila okresní školní radě k schvalení příslušné plány a rozpočet. Plán a rozpočet na stavbu nové školy vypracoval p. Schwarzer, arch. inženýr z Jindřichova Hradce. Plán i rozpočet okresní školní rada schválila dne 13. června 1906. Dne 24. října 1907 byla konána dražba na stavbu nové školy v Lášnici. Stavba byla zadána dne 27. října 1907 p. Karlu Houserovi, mistru sednickému v Brabci u Nového Elinku za 23 500 korun. Se stavbou školy bylo započato dne 23. dubna a do 15. srpna t. r. měla být dostavěna. Podnikatel stavby p. Karel Houser zadal zhotovení oken a dveří p. Ignáci Hlinkovi, truhláři v Novém Elinku a protože tento včas hotovou práci nedodal, byla stavba školy dokončena seprve koncem měsíce září. Kolaudace nově postavené školní budovy byla vykonána dne 5. října 1908. Ponevadž nebyl vchod do školní budovy náležitě upraven, cesta ke škole nebyla navržena a v učebně nebyla postavena kamna, bylo kolaudační komisi nařízeno, že seprve po odstranění těchto nárad možno s vyučováním v nové školní budově pocítit. Na základě tohoto nařízení byla cesta ke škole občány zdarma navržena, podnikatelem stavby vchod do školní budovy upraven a vydážden a týmž menší zahrada plotem ohrazena. U velké zahrady byl postaven plot jenom podle hlavní (vozové) cesty. Dne 23. listopadu 1908 počalo se vyučovat v nové škole.

Dne 1. listopadu 1908 byla prodávána stará škola ve věrné dražbě. Vyvolávací cena byla 4000 Kč. Předepsané vadium

Prodej staré školy

400 K před dražbou složili František Bednář, bývalý rolník ve Lhotě, č. 17, František Jirsa, výměnkář v Lásenici, č. 25 a Josef Hanus, rolník v Lásenici, č. 13. Na výše uvedenou vyvolací cenu nikdo nepřidal, proto byla stanovena druhá dražba na den 8. listopadu a složená vadia jmenovaným vrácena. Dne 8. listopadu složil před dražbou vadium 300 K jediný František Bednář. Po provolání vyvolací ceny 3000 K přidal František Bednář 1 K a poněvadž nikdo dražit nemohl, prolože jmenovaný sám předepsané vadium složil, byla mu školní budova č. 27 v Lásenici po třetím vyvolání za 3001 K prodána.

Začátkem dubna 1909 byla navezena menší zahrada u Uprava školní rodnové země (79 for). V červnu byl nákladem obce postaven plot zahrady u velké zahrady na severní straně a z části na straně východní. Do velké zahrady bylo na jaře 1910 navezeno 76 for úrodné země.

Okresní školní rada v Kamenici nad Lipou přípisem z 1. června 1909 sdělila místní školní radě, že poukazuje školní obci Lásenici 6000 K subvence na stavbu školní budovy.

Osada Lásenice vypůjčila si 12 000 K ze Zemské banky. Po sňáze 986,19 K bylo vyplaceno 11 013,81 K na začátku února 1909. Z tohoto obnosu bylo dopláceno p. podnikatelem za stavbu školní budovy. Tato komunální půjčka se splatí ve 30 letech, sedy 31. března roku 1939.

Okresní školní rada na žádost zdejší místní školní rady oznámila, že zemská školní rada povolila výnosem z 30. června 1920, aby katastrální obec Lhota se vyskolla ze školní obce Lásenice a aby se pro školou povinné díly z katastrální obce Lhoty lze zřídila věřejná samostatná jednotřídní škola obecná s vyučovacím jazykem českým ve Lhotě přeměnou tamní školní expozitura.

Založení JZD a jeho první kroky

Jednotné zemědělské družstvo ve Vlasenici bylo ustaveno koncem dubna 1958. Předsedou družstva byl zvolen Vlastimil Šribyl. K 1. červenci byl sveden dobytek do několika slají, které byly pro tento účel upraveny. Na podzim roku 1958 byla provedena hospodářskotechnická úprava, vytyčeny záhumenky, ale obhospodařovány se společně v honech. Za členy vstoupili všichni zemědělci mimo Antonína Melichara a Karla Urbana (asi 3 ha), dále Josefa Vintera, jehož pozemky byly družstvu přikázány do užívání. (Jeho usedlost byla likvidována jako úpadkové hospodářství). Během roku 1958 byla postavena drůbežárna. Na jaře roku 1959 byly odstraněny možná meze buldozerem a kámen odstřelen nákladem 6000 Kčs. Získaný kámen JZD prodávalo podnikům jako stavební materiál i jako materiál pro úpravu komunikací. Od 1. července 1959 byly zdržísleny i lesy. Družstvo vlastnilo 2 traktory, 2 samovazby a kárené nářadí pro obdělávání polí. V plánovité výstavbě byla družstvu povolena stavba porodny pro prasnice dnem 1. července 1959.

Zřízení zemědělského ústavku

Místní národní výbor věnoval ze svého rozpočtu částku přes 2000 Kčs k zřízení zemědělského ústavku, který zde v obci byl otevřen, přestože nebyl plánován. Ústavek byl zřízen v budově MNV č. 18. Zapsáno bylo 16 dětí předškolního věku. MNV převzal zařízení v hodnotě asi 4000 Kčs od MNV ze Štětí a ještě vybavil ústavek novými kamny, hráčkami za 300 Kčs a jinými nezbytnými pomůckami. Oprava místnosti, zřízení elektrického osvětlení a nového plochu si vyžádalo většího obnosu, který byl hrazen z doplnkového rozpočtu MNV. Občané zde odpracovali asi 250 brigádnických hodin. Pěstounkou zemědělského ústavku na návrh MNV ustavil ONV-odbor školství s. Jaroslavou Houškovou z Vlasenice, č. 6, která prošla kursem na mateřské škole v Kamenici nad Lipou. Ústavek byl otevřen 15. května 1959 s provozem 46 hodin týdně. I v dalších letech až do roku 1967 včetně byl zemědělský ústavek pravidelně otevírány vždy 15. dubnem

(v roce 1961 již 6. dubnem) a uzavíran věšinou 15. listopadem. V roce 1962 byl uzavřen již 30. září pro malou docházkou dětí a v roce 1967 byl zemědělský ústulek uzavřen 1. října rovněž pro malý počet dětí. Na jaře roku 1968 již nebyl a téhož dňu otevřen. Místnosti dětského ústulku polom využívala zdejší mládež. JZD jím zakoupilo stůl pro stolní tenis, který byl umístěn v této místnosti.

Jednotné zemědělské družstvo má stále za předsedu Vl. Pribyla. Skupinář František Šuhajek byl v roce 1960 této funkce zprošlen a protože nebyla za něho nalezena nahrađa, konal funkci skupináře předseda JZD. Družstvo se dále upevnilo, doplnilo inventář a další traktor a strojové vybavení. Byla postavena porodna pro prasnice a započato se stavbou kraviny. Ze školní zahrady byla provedena připojka vodovodu ke kravinu.

Po reorganizaci okresních národních výborů byl do obce Vlasenice přidělen starý tajemník s. Miloslav Hanus, bysem ve Vlasenici, č. 33.

V lednu 1961 došlo k změně funkcionářů v JZD. Předsedou JZD se stal Antonín Krejča, skupinářem Vlastimil Přibyl, skladníkem František Peček. Družstevníci dobírali doplasy za pracovní jednotky ve výši 13 Kčs.

Stavba kravina pokročila natolik, že měla být koncem června dokončena a potom proveden svod dobytka, hlavně dojníc.

Bylo započato se slúčováním družstev. JZD ve Vlasenici se našim tohoto slúčování nezúčastnilo.

Dnem 1. září 1962 byl sveden dobytek, především všechny dojnice, do nového kravína. Ke kravinu byla přistavěna kolna na slámou a vybudovány ohradníky. Dále byla provedena přistavba drůbežárny a upravena konírna, kam byli svedeni všechni koně. Také u vepřína byly vybudovány ohady pro výběh prasnic.

U funkcionářů JZD došlo ke změně skladníka. Místo Františka Pečka nastoupil Mil. Krejča.

Upevnění
JZD

Změna funkci
onářů v JZD

Vedení JZD v roce 1963 růstalo bez změny. Pracovní jednotka byla vyplácena ve výši 14 Kčs. U kravína byla vybudována silážní jáma a provedena přestavba stodoly na vepřín v č. 13.

O výroční členské schůzi JZD v roce 1964 byl znovu zvolen předsedou JZD Antonín Krejčí a skupinářem Vlastimil Štíbyl. Změnila se pouze funkce skladníka. Stal se jím Josef Jirků. Pracovní jednotka byla vyplácena ve výši 16 Kčs.

Byla vybudována druhá silážní jáma, v které byl ihned zasilažován jehel. V rámci JZD byl vybudován most na cestě z Vlasenice do Lhoty přes meliorační stoku. Bylo též započato se stavbou naftové nádrže s čerpadlem.

Po výroční schůzi JZD došlo k výměně ošetrovatelů dojnic v důsledku snížení pracovních jednotek při používání mechanisačních prostředků (dojáčky, škrabáky). Výměna prospěla družstvu tím, že byla zvýšena produkce mléka. Přispěl zde jistě i přémiový systém odměnování.

Vedení JZD v roce 1965 nezaznamenalo změn. Minulý hospodářský rok byl velmi úspěšný. Byla dosažena výše pracovní jednotky 19,50 Kčs i když do této částky byly zahrnutы peníze, které měly být vyplaceny v rostlinné výrobě během roku jako přémie.

Dokončena byla také práce na cisterně pro naftu, od kud je naftou zásobováno i několik okolních JZD.

V roce 1966 nastala ve vedení JZD změna ve funkci předsedy. Místo Ant. Krejčího se stal předsedou Vlastimil Štíbyl, který současně zastával funkci skupináře pro muže. Pro ženy se stala skupinářkou Libuše Pečková. Pracovní jednotka byla vyplácena ve výši 14 Kčs. JZD vybudovalo čerpací stanici na naftu a provedlo opravu vepřína v č. 13.

V únoru 1967 bylo zdejsí družstvo sloučeno s nedlejším družstvem na Ansonce v jedno JZD pod názvem Škalka se sídlem ve Vlasenici. Předsedou se stal Antonín Šamal z Antonky,

Sloučení JZD

účelní byla s. Nutilová z Antonky, zootechnikem byl zvolen s. Hrbek z Vlasenice. Funkcií farmáře pro Vlasenici vykonával Vladimír Říbyl, skladník a vedoucího slávební čety Josef Jirků z Vlasenice.

JZD vybudovalo u kravina dvě kolny s kovovou konstrukcí a budova drůbežárny byla upravena pro krmení telat. strojový park JZD se rozšířil o kombajn, kterého bylo v této roce použito při sklizni obilí.

Skloučené JZD Skalka se sídlem ve Vlasenici nezačalo v roce 1968 změn ve vedoucích funkcionářích. Jejich sloučení se zatím neprojevilo jako klad oběma družstvům. Ve Vlasenici budeje družstvo kolny pro traktory, na Antonce kolna pro stroje.

Vlasenice, 9. července 1973.

Zapsal

Vojtěch Kupka,
ředitel ZDŠ 1.-5. ročník ve Vlasenici

Další činnost JZD Vlásenice-Antonka

Po sloučení s JZD Antonka měnily zádne činnosti
ve vedem až po smrti s. Antonína Šamala r. 1968
byl zvolen předsedou Pechek Fr. čp. 16, byla zlepšena
pracovní jednotka na 20 kis. Tzv. pracovní morálka se
zlepšila, a byly všechny byly určeny až do výše
na tři leta, ošetřovatelka Pechková Libuse dosahují velmi
pěkných výsledků

Další sloučování JZD
Po volbách r. 1970 stal se předsedou Zahradník Jan čp. 21.
Po volbách r. 1970 bylo postaveno silo na obilí hned vedle kolny, tzn. byla
obnovená pěstlaha v kolné na část u sasky, tzn. se
mocale s připravou stavby díly a karavél, velká
škoda že se tato stavba nedokončila.

Nastala doba další sloučování, také zde se sloučilo
jest JZD v jeden celek, pod názvem "Kalič" se sídlem
v Hamenici. tento celek začal pracovat r. 1976.

Novým předsedou byl jmenován Kostek Vlastimil
jeho nástupcem, hlavním členem byl Alois Vlásenice
hned po svém záku bylo začato meliorace na
pozemcích Rodešov, Antonka, na pozemcích vodní
byla iž meliorace provedena, tzn. rozoráni mení
stále pokračuje a tak se méní celý ráz kraje, a malých
políček velké lany

činnost N° 8 od r. 1945.

Prvním předsedou byl zvolen Jirka Joz. čp. 30.
byl postan rozhlas, opravena střecha kapličky
zřízena radovna pro M.N.V. čp. 18, tam také byla
prostřílená dětská školicka, v téže budově byla
otevřena prodejna potravin, vedoucí prodejny, jmenovaná
Bednárová Jirina č. 22, k u vši spokojenosti vede prodejnu
stále, dále byly opraveny cesty, opravena silnice na
Antonku

Jako druhý předseda byl r. 1949 zvolen Rataj Jan
řidící učitel v Plášenici, tu byl opraven plot u školy
a provedeny různé opravy školy

Třetí předsedou byl r. 1959 zvolen Zahradník Jan
čp. 21, bylo upraveno prostoranství kolem rybníku,
otevřena myška na kapličce a na budově M.N.V.
r. 1974 bylo načato s pracemi na velkém rybníku
na sadě čp. 12, tato práce se nemohla dokončit,
až se usadil rádne hraž rybníka

Kavaliance r. 1975 bylo načato velké dílo, kanalizace po
celé obci nákladem téměř půl milionu korun
v tom roce byla provedena asi polovina praci

Další práce na kanalizaci se konaly v r. 1976, a při této roce pak byla celá obec došoučena. Nefedová je ovšem o kanalizaci zplakovaná, byla do ní sedma prouze srdcův voda pramenící a deštová. Spolu s provedenými melioracemi byla tehdy obec a její okolí sbaneno moklou vodou. Tepěná budoucnost užádá projevnost celé obce.

Začátkem sedmdesátých let bylo došoučeno asfaltování cesty vedoucí se dhořeče silnice ke státní silnici na Moravu. Tím byly zhotoveny předpoklady pro to, aby automobily dopravy vedly přímo jenom do Rájce nad Jizerou, aby nás přímo do Rájce nepřivedly prouze jedinou vodou. Ráno po sedmém květnu.

Přardon bránu je, že v současné době

došoučen
asfaltový

nařízení autobus nev' sdálela tak rozsáhlému jízdo-
jíké před deseti až dvaceti lety. V obci je
také na 29 obývaných jednotek 18 osobních
automobilů. První auto v obci si koupil
v roce 1961 místní Láslava, další v roce
1962 František Peček, čp. 16.

Početností v této vesničce je i to, že v obci
dochází k neustálém ubytování různých obyvatel.
Od roku 1970 žije v obci pouze
11 stálých obyvatel, kterí jsou rozvrstveni
taoto: 6 dětí pradědoleňho věku, 4 děti dolního
věku, 9 studujících a možn., 1 vzdělávání
veřejné službě, 17 zaměstnanců v JZD,
15 zaměstnanců v nízkojeho podnikatelském
obci, 1 řeza a domácnost, 35 důchodců.

Vzhledem k malému počtu dětí byla v roce
1975 sestavena režuba, budova tedy směnila

První
automobil

ubytování
obyvatel

Zastavení
řeza
výrobky

na bytovou jednotku pro samostance ŽSD
jížho Západu' za. Tédu nyní 'roba'
společně sám využívá jmenem.

Dle reakce
chalupy
O směněl v místním podél r. to, že
v posledních letech se objevily i první
části „rekonstrukce“ chalupy. Nejdříve v roce
1975 dědce fara rekonstrukce objektu, v roce
1977 souběžil fara rekonstrukce objektu
byvalou kronickou nejdříve v z. 28 dr. Šimek
z Prahy.

O tom, že tento vývoj bude s negativní
pravděpodobností pokračovat nejdříve v to,
že v nejdříve je ohledně pouze jedinou
oborou zeměs duševotvorného věku, v dal-
ších 9 nejdřívech získá pouze dva lidé,
až na dvě získají také pouze du-
ševotvorného věku.

Sloučení K nejslavější svému r čiroké obce došlo
v roce 1976, kdy bylo provedeno administrativní sloučení s Kamencí nad Lipou, jehož
majetek výbor přesal naší obci a jednu
obecní myslu. Tobej mysl pravuje pouze
obecní výbor, jehož předsedou je František
Bednář, ž. 22. Volejná členem měst NV
v Kamenci je v tomto funkčním období
Rastislav Pribyl, ž. 26.

V roce 1978 byla v obci zrušena stále
prostřednictvím potvrzení, myslí se o jednom
týdnu doposud proslulého prostřednictví.

Na začátku této části sepsané bych se chtěl
saučit o historii sdejších let. Ještě
v minulém století existovaly na katastru
obce pouze soukromé lesy, v nichž se
shráborala struhanka ne stlačí dřívku.
Jako zároveň důvod sloužil v lech lenic

Brífing
sledování
lékař

metamorfoze odpad. Lás byl však prvnímu
průvozu řečen, když oznámel se v ní obecí,
tehdy dost často host. Potom byl poskytl
materiál pro hrony, dřívěj a dřívěj pravidelné
starby.

Na sever od dřívěj byla prvními rezidenci
plocha svazu Pasek. Tady se po rocech
často psal horečný dobytek, bouře, orce
i hory. S rozvojem ustájovského dobytka
svou členitostí množ, kterou bylo těžko
s intenzivním hospodařstvím, kdežto
stejně svého čáslu Pasek ladeau. Druhý
málo s fortou Johanna přinášel tehdy
i nároky, aby byl tento pozemek
sařesvět. Nežolik let probíhaly
rozsáhlé debaty v hostiach i v
obecích sastupitelstvem.

habouec bylo salesnoroční prozasezeno, tím, že byly vyleštěny dodaře sasenice a odborný doroz, když pak macevníky vyleštěly i výšku, že sa tato pouze obci přestane uplatňet tzn. houbení poplatek, což byla v prostatě místního za tedy správce sněm, i Edží a dalších místostech místna tento poplatek mohl jít poplatek za to, že nesplnil obecní postupně místnosti jinovat kromě místních poslanců. Vyleštěly už místní obec poskytovat sdaruva 15 metrů dleve pro stoku, 10 m pro rovinu a 8 m pro chudobinec.

Ače salesnoroční sáčala v devadesátých letech minulého století, byla plánována až do 10 let a celkem se mělo salesnit cca 50 hektarů. I Edží slastní proče

trvaly na konci asi 12-15 roků, byla
celá' obec myln' rozhodnut a dohodla se když
výsmečnou' a obec ji' vyslala asi 52
hektarů lesního lesa.

Tyto lesy pěstovaly a po roce 1962 stěží'
lesní' správa, která' se myln' stěží' o lešbu
i zalesňování. Byly ležící pouze v lezích
a celkové výsmečné toto' jíčí' to ha-
říčovalo par a po roce 1975 JZD, které'
myln' započalo výsmečné pěstování o tyto
lesy.

O jisté o jedné' kapitole z historie
zdejších lesů. Dne 25. května 1979
v 15 hodin byla na rozhani' katastru
byvalých obcí Tlasevice, Lhotka a Peče
v místech dřívých Te Aničí oddíl -
lenské pamětní deska, která' mě'
mánožji připomínat, že pedálo odtud,

na lince svou "Pouzalbu" bylo v noční
20.4. ne 1.5. 1945 shozeno 13 valů
se zbraněmi a dalším materiálem
pro činnost partyzánských skupin,
které se sdejších deníkům pouze
náležejí operovaly.

Vlaxnice 31. května 1979.

Zapsal: Rudolf Glarus,
lesní hajzly v dichovce
(poslední stranu podepsal dle toho František Hlaváč)

Rudolf Glarus

